

תת"ע 6084/02/16 - מדינת ישראל נגד דוד פינטו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 6084-02-16 מדינת ישראל נ' פינטו
בפני כבוד השופט דן סעדון

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד פינטו

הנאשמים

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

1. נגד הנאשם, כבעל הרכב, נרשם דוח ברירת משפט (להלן: "**הדוח**") המייחס לו עבירה של העמדת רכב ליד תמרור 437 המסמן מקום חנייה לרכב נכה. הנאשם כפר במיוחס לו.

2. במסגרת פרשת התביעה העיד עד התביעה משה טלבי (להלן: "**העד**") והוגש הדוח. מן הדוח עולה כי העד הוזעק למקום והבחין ברכב הנאשם חונה במקום חנייה המיועד לרכב נכה בלבד ללא סיבה אובייקטיבית לכך. על פי האמור בדוח התמרור נראה היטב לעין.

3. הנאשם העיד כי במקום בו חנה רכבו עובר לעבירה היו 3 מקומות חנייה ("מעטפות") כאשר רק ב-2 מעטפות קיצוניות היה מוצב סמוך לכל אחת, תמרור 437 בעוד שבמעטפה המרכזית -בה חנה לטענתו רכבו - לא היה מוצב תמרור כזה. הנאשם הציג גם תע"צ (נ/1) חתום בידי מנכ"ל עיריית יהוד ממנה עולה כי במועד העבירה נמצא "**כי היה מוצב בשגגה תמרור 437... במקום המתואר בהודעת תשלום הקנס...**"

דין

4. מגרסת הנאשם והתצלום אותו הציג עולה כי במקום בו טען הנאשם כי חנה רכבו לא מוצב תמרור 437 ועל כן אין איסור חנייה במקום לרכב שאינו רכב נכה.

5. הדוח אינו מפרט כמה מקומות חנייה קיימים במקום בו חנה הנאשם ולצד כמה מהם, אם בכלל, מוצבים

תמרוי 437. חשוב מכך, הדוח אינו ממקם - ורבליט או ויזואליט - את רכב הנאשם באופן ספציפי ומוגדר די הצורך באותה חנייה על מנת להבחין בין רכב הנאשם ותמרוי 437 המוצב על פי הנטען לצדו לבין יתר החניות ויתר תמרוי 437, ככל שישנם, המוצבים במקום. נוכח אי בהירות זו בדוח, אין פלא כי העד לא היה יכול לשלול את האפשרות שהציג לו הנאשם לפיה רק לצד 2 מבין 3 המעטפות היה מוצב תמרוי 437, כפי שטען הנאשם ("אינני יכול לומר, אינני זוכר" ע' 3 ש' 1-2).

6. בהיעדר תמונה עובדתית ברורה המגדירה במדויק את המקום בו בוצעה לשיטת המאשימה העבירה המיוחסת לנאשם בדוח ביחס ליתר החניות והסדרי החנייה האחרים המצויים במקום קיים קושי ברור לדחות כבלתי סבירה את גרסת הנאשם. מטעם זה מצאתי לזכות את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, 15.6.16, במעמד הצדדים